

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

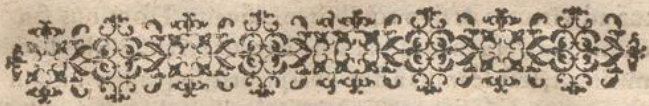
Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

I. De miraculis eius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

INCIPIT SE CVNDA PARS.

De miraculis eius.

IN his duobus mandatis officio ca-
lam quomodo in eis reuelationes & vision
es Domini continetur, religiosi viri non
diu post felicem transitum sancti Patris osten-
sa, ac per hoc quodam iure propinquitatis
ad precedentia pertinebant, scientes quia hora est iam
nos terminare sermonem, huic libellulo finem dantes, iu-
go boues absoluius lassatos. Porro vnum est necessari-
um, vt videmus. Quomodo enim ipsius libelli distinctio
bipartita est, prima quidem eius particula, peregrinatio-
nem Hebraei nostri apud Aegyptios huius mundi seu Babylo-
nios continente, secunda vero in exitu Israel de Aegypto
praesentis saeculi, & ingressu terrae verae promissionis expli-
cita, consequenter succurrendum & consulendum eor-
um opinioni existimamus, imo dubitationi eorum &
diffidentiae potius occurrendum, quibus vitae laudabilis
claritas, quibus preciosa in conspectu Domini mors San-
ctorum eius ostensa non sufficit, sed nisi cum Thoma mi-
racula tangant aut palpent, & nisi signa videant & prodi-
gia, non credentes eum regulo iudicant. Vt itaque tales
habentes tantam nubem testium interpositam, ad creden-
dum vel ipsius operibus imitentur, vel potius compellan-
tur ad

I.

eur ad virtutes & signa quibus mirificauit Dominus sanctum suum, etiam postquam de hac vita transiuit, hodieque mirificat, transeamus à fine libri prioris, sequentis initium facientes, de ipsius tractaturi miraculis in libro secundo, de cuius in primo vita & transitu. In principio erat verbum. Igitur cum iam Domino complaceret, vt tristitia nostra verteretur in gaudium, vt scientes eum cælo viuere lætaremur, quem defunctum sæculo lugebamus, manifestauit se iterum Iesus ipsum Angelorum fecisse consortium quem ablatum humano dolebamus esse consortio. Manifestauit autem sic.

DE SVAVITATE ET SVAVI
odore sepulchri eius.

II.

HONESTA quædam mater familias CHRISTINA vocabulo, cum matre sua BERTHA nomine Deo valde deuota, de ciuitate RATISPONA PRUFENINGEN Fratrem suum visitatura accessit. Cumque die iam inclinato vehiculo domum reuerti pararent, mater quasi valesactura Sanctis, præ foribus monasterij, quia clausum erat, orare cœpit attentius, & subito miri odoris perfusa est suauitate, quem cum tacite miraretur, Ecclesiam aperiri percipit & obtinuit & intrauit, sensitque fragrantiam illam de sancti viri spirare sepulchro. Diuinæ igitur gratiæ non ingrata, regratians, votum vouit Deo Iacob, quod famuli sui sepulchrum ERMINOLDI, de cuius meritis certiorari meruerat, per circulum anni totius, nudis pedibus visitaret. Quod & impleuit, nunquam hæc vel pro viæ profunditate vel madoribus pluuiarum niuiumue rigoribus intermittens. Et hæc vidua erat & turba ciuitatis multa cum illa, ipsius exemplo, quoniam erat ex honestioribus ciuitatis, cœpit viri Dei memoriam frequen-